

Преди всичко е от важност да установим за кое време се отнася скръбта. Но тъй като се говори, че дните ще трябва да се скратят, вероятно времето ще се продължи. Из Мат. 24, 29 и Марк. 13, 24 извличаме, че съгласно оригиналния текст за знамения на крайното време се сметат и затъмненията на слънцето и месеца. Това става ясно: 1) Бог предсказва в новия завет определено време на мъжи; 2) но заради праведните това време на мъжи ще се скрати; тези мъжи продължават до края когато ще се явят определените знамения, и когато пришествието на Господа ще стане. Значи тия мъжи не са се изпълнили с разорението на Иерусалим, тъй като тогава нито се показаха знаменията на края, нито пак пришествието на Господа бе наближило; нямаше и защо да се скратят дните заради праведните, тъй като Исусовите ученици беха намерили добър подслон в Пелла.

Намираме ли обаче пророческо слово за такива скърби на новозаветния Божий народ с определено време? Намираме! И то в книгата на Данаила. Дан. 7, 25; 12, 7 сравнени с Откровението 11, 2, 3; 12, 6. 14; 13, 5 означават преследващата сила, продължение на нейното гонително време, предсказано чрез точната мерка на 1260 години, и преследването на светите т. е. на истинските чада Божий, представени чрез жената, облечена с слънцето, която означава чистата църква. (Откр. 12). Тези скърби ще да продължат $3\frac{1}{2}$ пророчески години, време на 42 месеца или 1260 пророчески дни. Ако съобразно дадените в Изек. 4, 6 правила за пресметването на пророческите времена вземат един ден за една година, то за Божиите люде на Нов. Зав. осъществуват 1260 години скърби, които продължават следователно до края. Ето как Лютер дава осветление върху 24-та глава на Евангелието от Матей.

„Тези мъжи се почнаха от непонесимия Папа и продължават до днешен ден. А до кога ще продължат още това не знам.